Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

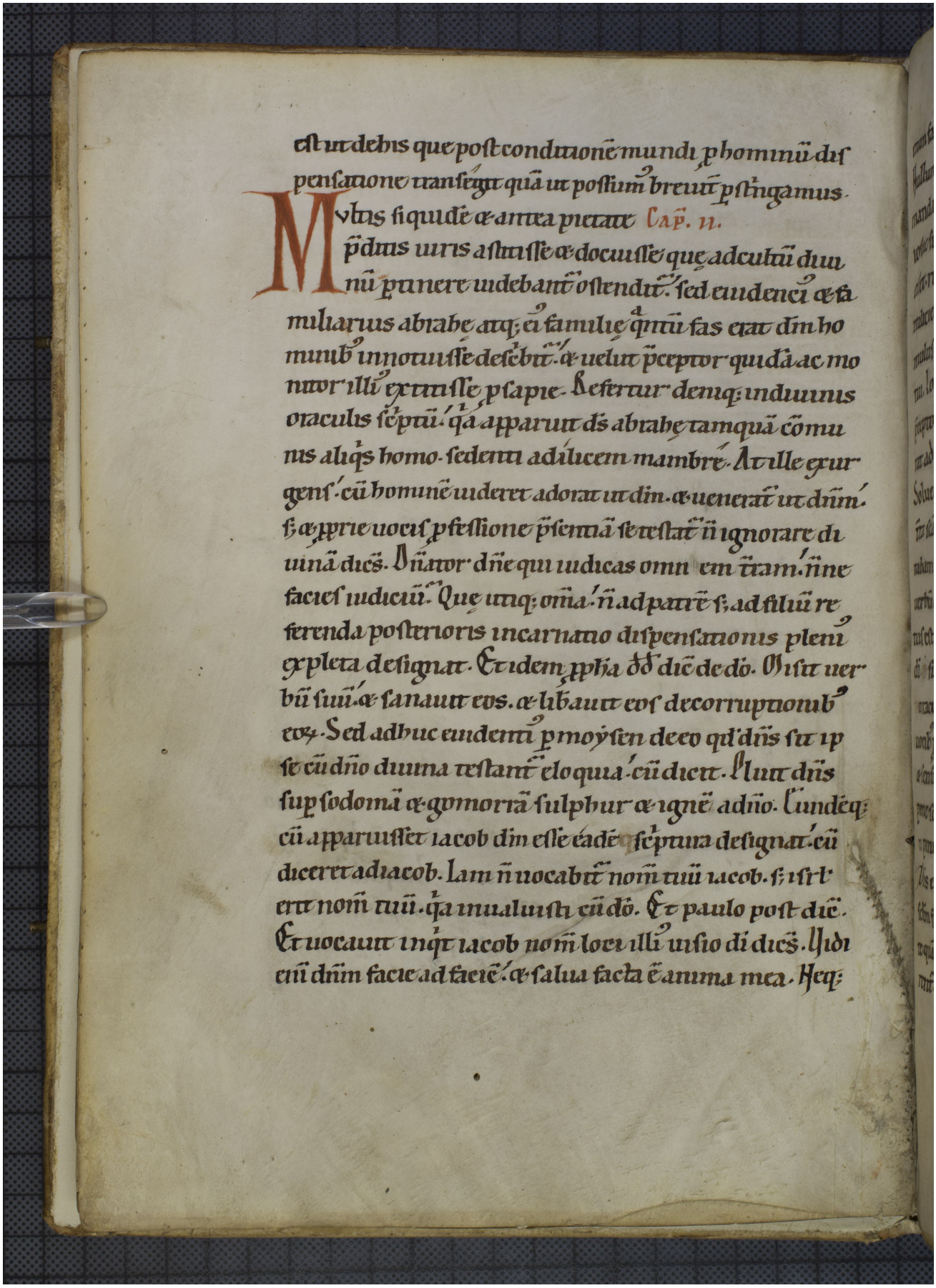

est ut debis que post condicionē mundi p hominū dis
pensacionē transegit quā ut possum breuit pstringamus.

Mvltis siquidē a antea patuit Cap. ii.
pdms uiris astruisse a docuisse que adcultū diu
nū pinere uidebant ostendit. sed euidenci a fa
muliarus abrahe atq; ei familie q̄ntū fas erat dm ho
minib⁹ innotuisse descēdit. a uelut p̄ceptor quidā ac mo
nitor illi extitisse p̄sapie. Referur denq; induitus
oraculis sēpti. qa apparuit ds abrahe tamquā cōmu
nis aliq̄s homo. sedenti ad lucem mambre. Ac ille exur
gens. cū hominē uideret adorat ut dm. a uenerat ut dnm.
s; a ppria uocis p̄fessione p̄sentā se testat ñ ignorare di
uinā dign̄. Iudicator dñe qui iudicas omnē tram. ñne
facies iudiciū. Que utiq; oīa. ñ ad patrē s; ad filiū re
ferenda posteritatis incarnatio dispensationis pleni
ter expleta designat. Eadem ppha dō dic̄ de dō. Qui sit ver
bū suū. a sanauit eos. a liberauit eos de corruptionib⁹
eor. Sed adhuc eandem p moysen deo qd dns sit ip
se cū dño duum testamēt eloquia. cū dicit. Pluit dns
sup sodomā a gomorrā sulphur a ignē a dño. Undeq;
cū apparuisset iacob dm esse eū de septima designat. cū
diceret ad iacob. Iam ñ uocabit nom tuū iacob. s; israel
erit nom tuū. qa inualuisti cū dō. Et paulo post dic̄.
Et uocauit inq̄t iacob nom loci illi⁹ uisio di dic̄s. Uidi
enī dnm facie ad faciē. a salua facta ē anima mea. Hinc